

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р ТЕОДОРА ПАВЛОВИЧ
Преподавател в катедра „Дирижиране и Композиция“
при Теоретико-композиторски и диригентски факултет на
Националната музикална академия „Проф.Панчо Владигеров“

Член на научно жури
за присъждане на образователната и научна степен
„ДОКТОР“ по направление 8.3. – Музикално и танцово изкуство

на КРИСТИАН ПАВЛОВ ВАСИЛЕВ
за неговия дисертационен труд

„Музикално-философски анализ на феномена
„цялост“ в музиката /Феноменологически подход/“

Кристиан Василев е зачислен за редовен докторант в докторската програма „Музикознание и музикално изкуство“ (научноизследователска докторантура) към катедра „Теория на музиката“ на Теоретико-композиторския и диригентски факултет при Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ и е положил успешно изпитите, предвидени в индивидуалния учебен план. На 4 октомври 2021 г. на заседание на катедра „Теория на музиката“ е одобрено съдържанието на неговия дисертационен труд и той е насочен към публична защита пред научно жури.

Представеният от Кристиан Василев дисертационен труд на тема „Музикално-философски анализ на феномена „цялост“ в музиката /Феноменологически подход/“ има качествата на добре структурирано и задълбочено научно изследване, обхващащо различни проблеми в рамките на темата. Трудът е систематизиран в увод, 2 части, съдържащи съответно 3 глави и коментар в първата част и 2 глави и коментар във втората част, както и заключение, експониращо основните изводи, направени в рамките на научното изследване.

Приложен е списък със следните публикации по темата на дисертационния труд:

1. Antheil and Musical Wholeness in the work of A.V. Marx – В: Алманах на Националната музикална академия „Проф.Панчо Владигеров“
2. Органичната цялост в учението на Хайнрих Шенкер. – В: Българско музикознание,2021.

Библиографията на труда включва 170 заглавия, сред които трудове на английски, немски, френски, латински, български и руски език.

Аргументи за избора на темата са посочени в увода на дисертационния труд, структуриран в две подглави както следва:

I.Жизненият свят като изходна позиция

I.1.Жизненият свят и естествената нагласа

I.2. Обособени нагласи и жизнени светове

I.3. Практическа и научна истина

II. Музикалният феномен в практическите и теоретичните отношения към музиката

II.1. Произход на схващанията за музикалният феномен

II.2. Субективна релативност и релационна субективност

II.3 . Музикална идентификация и музикална цялост

В този разширен по формата си увод коректно са прецизирани рамката,основната теза и целта на научното изследване . Посочена е основната задача на изследването,което прави възможно в неговата крайна фаза да бъдат реализирани съответни изводи и заключения.

Няколко са сферите на изследване в рамките на разглежданата проблематика. В първата част на дисертационния труд се разглеждат няколко базисни проблема,като най-съществен за изследването от гледна точка на музикалния интерпретатор е този за *Целостта като фундаментална тема за музикалната практика* /стр.23/. В тази част на труда се проследяват различните гледни точки и концептуални модели на някои от най-големите диригенти на XX век: Вилхелм Фуртвенглер, Бруно Валтер , Николаус Харнонкурт, редом с изтъкнати пианисти и музикални педагози като Йозеф Хофман,Фридрих Гулда и Едвин Фишер. Впечатляващо е и изследването на темата за феномена „Цялост“ в музиката“ в сферата на музикологията като последователно и задълбочено се разглеждат научните позиции на Адолф Бернхард Маркс,Хуго Риман , Ернст Курт и Марк Арановский. Особено важни в тази част на дисертационния труд са изследванията и анализите на възгледите на Рихард Вагнер като композитор, диригент и музикален естет.

Във втората част на дисертационния труд са изведени редица заключения относно „*феноменологическите основания на идентификацията*“ /стр. 132/ като се проследяват изследванията на редица учени : Едмунд Хусерл, Волфганг Мецгер, Еренфелс, Щумпф , Хайдегер и др.

Считам, че настоящият дисертационен труд притежава следните качествени параметри:

1. Стабилна научна основа и стил на разработката.
2. Балансирана структура и съдържание на научното изследване.
3. Добро познаване на научната литература в сферата на дисертационната тема, което позволява ясно позоваване на съществуващите трудове на специалисти, реализирали съществен научен принос по темата.

В заключение считам, че дисертационният труд на Кристиан Василев има приносен характер. На базата на това предлагам на членовете на почитаемото Научно жури да присъдят образователната и научната степен “Доктор” на Кристиан Василев .

Проф.д-р Теодора Павлович

София, 6.06. 2023 г.